

14. XI. 1962

Současná Antigona bezručovců v Ostravě

Jsou postavy v kulturním dědictví, Lakomec, Lhář, Don Juan, Don Quijote, Faust a mnoho dalších, k nimž se spisovatelé po staletí znovu a znovu navracejí, aby na tradičním námětu pozměněným obsahem a tvarem, novým výkladem promluvili k současníkům. Dramatici nalézají takový motiv nejčastěji v antickém Řecku. Jen po válce uvádí se u nás již třetí autor, který převzal půdorys dvaapůltisícileté Sofoklovy Antigony: po Anouilhovi a Karvašovi je to Claus Hubalek. Čs. premiéru jeho Lázeňské sezóny (původním názvem Hodina Antigony) přineslo Divadlo Petra Bezruče ještě před pražskou inscenací Otomara Krejčí Na zábradlí.

Starý příběh o Antigone, která proti vůli vládců Kreonta pohřbí padlého Polyneika, přetváří autor do soudobého podobenství západního Německa. Jeho Antigona však naopak chce vyhrabat zavražděného bratra, aby odhalila válečné zločiny svého pěstouna a jeho spoluobčanů. Ti ji však zničí, aby její pravda neohrozila prosperitu právě začínající lázeňské sezóny v jejích městě.

Režisér Saša Lichý dotváří příkomponovanou hrou a zpěvem tři klaunů a modelky prostředí Adenauerova „hošpodářského zázraku“. Tyto výrazové prostředky přejímají organicky — souběžně i v kontrapunktu — také hlavní postavy hry. Tím — a ovšem zejména přesným výkladem morálně politické problematiky Hubalkovy tragédie — vede Lichý své představení k neobyčejné poutavosti a umí diváky strhnout. Platnými pomocníky jsou mu v jeho koncepci Hrůzova scéna, Tomšíčkova hudba a kostýmy J. Schindlerové.

I když lze hereckým výkonům vytknout ne dost suverénní a bezpečnou hru „vysoké“ společnosti, která s nonšalancí a v lehkém konverzačním tónu se umí přenášet přes své krize — aby se pak katastrofa projevila tím děsivěji, cílíš na jevišti jednotu nejen režisérovy koncepce, ale zaujetí, spřízněného usilování a odtud i síly představení, vyplývající z poctivé kolektivní práce.

Lichého inscenaci herecky „táhnou“ přesný Doktor Theireσίας Evžena Němce a Antigona Jiřiny Třebické, která rozehrává mladou Antigonu do širokého rejstříku zajímavých poloh, mezi

nimiž se rozrůstá její chytrost, které je stále více třeba k dosažení předsevzatého cíle.

V současné celostátní divadelní krizi dělají bezručovci dobré a odpovědné divadlo, mají rozumné vedení, vynalézavou dramaturgii, záviděníhodný tvůrčí kolektiv — a navíc pěstují přepych: disponují třemi — troufám si říci — vynikajícími režiséry!

ZDENĚK DINTER